

Núm. 6 Gener de 1998

Iniciatives dels antics alumnes
**Allfootball, revista
esportiva a Internet**

Entrevista
**Juan Carlos Ortega,
guionista de Cròniques
Marcianas**

Idees pel lleure
**Viatjar en tren per
Catalunya**

Per estar a la última
**Centres d'Informació
Juvenil municipals**

Cada vegada n'hi ha més
**Nous cursos organitzats
per l'Associació**

Benvolguts companys/es

En primer lloc, felicitar-vos des d'aquí a tots els nous graduats de la promoció de 1997 i donar l'especial benvinguda a la primera promoció dels estudis de Comunicació Audiovisual. Per a molts de vosaltres el fet de rebre aquesta revista serà una sorpresa, ja que no coneixeu la seva existència, malgrat això desitjo que a partir d'ara sigui un dels mitjans de comunicació que us uneixi amb la comunitat universitària, de la que esperem continueu formant part d'una forma activa a través d'aquesta Associació. Enhorabona!

Entre els projectes que aquesta Associació ha preparat per aquest primer trimestre de 1998, i dels quals us en donem informació detallada a l'interior, voldria fer palès la formació i el desenvolupament dels grups de treball, que distribuïts en seccions per estudis ja han començat a preparar activitats orientades als interessos professionals i humans específics de cada titulació.

Donat que aquestes seccions s'han de constituir per graduats de cada estudi, ningú millor que vosaltres, per a proposar noves activitats, ja que sou els que coneixeu millor les vostres inquietuds, necessitats, etc, i els que podeu organitzar-les.

També us informem a les pàgines interiors de les noves subvencions a les quotes dels socis, que va aprovar la Junta Directiva de l'Associació el passat dia 9 de desembre, i que beneficien a aquells socis i graduats de la primera i segona promoció i en un futur a la resta de promocions.

Res més per la meva part, confio com sempre, que el resultat de la col·laboració de molts de vosaltres en l'elaboració d'aquesta revista us agradi i serveixi per continuar mantenint aquest **nexe** que uneix a tots els que hem passat per la UPF.

A reveure!

Xoan C. Cuesta Sanfiz

D'INTERÈS

2
nexe

L'Associació subvenciona les quotes dels socis

La Junta Directiva de l'Associació d'Antics Alumnes de la UPF va aprovar el passat dia 9 de desembre l'ampliació de les subvencions a la quota anual que abonem els socis. Com ja sabeu, la quota és de 6.000 pessetes anuals i durant el primer i el segon any després de la graduació hi ha una bonificació dels 50% sobre aquesta quota, a més d'uns mesos de regal (des que se superen els crèdits necessaris per a obtenir la titulació fins al gener de l'any següent).

A partir del gener de 1998, els socis que arribin al tercer any després de la graduació (el quart pels de la primera promoció), se'ls aplicarà una bonificació del 25% sobre la quota, durant els dos anys següents. D'aquesta forma la quota sencera es començarà a pagar a partir del 5è any després de la graduació.

Així el rebuts que es pasaran el proper mes de febrer quedaran de la forma següent:

PROMOCIÓ	BONIFICACIÓ	IMPORT
1994	25%	4.500,-(*)
1995	25%	4.500,-
1996	50%	3.000,-
1997	50%	3.000,-

(*) A efectes de la subvenció, la primera promoció té la mateixa consideració que la segona, ja que el primer any després de la seva graduació no existia l'Associació.

n e x e

Coordinació Marc Saus

Disseny i compaginació Marc Saus
Rafael León

Col·laboradors Beatriu Rueda
Daniel Blanch
Reyes García
Francesc Garcia
Aurora Antón
Esther Martínez
Javier Nicolás
M. Dolors Róo
Raquel Prebosti
Anna Colillas
Núria Toledo
Andrés Ramón Lluïa
Anna García
Francisco J. Moya
Thais Buforn
Òscar Aragonés
Xoan C. Cuesta
Marta Carulla
Anna García-Altés
Marta de Juana

Dipòsit legal B-22952-96

Impremta Gráficas Rafael

Aquesta revista s'ha editat amb el suport del Consell Social de la Universitat Pompeu Fabra i el Comissionat per Universitats i Recerca de la Generalitat de Catalunya

Beatriu Rueda

Seguir estudiant a Suïssa

GINEBRA

La Beatriu Rueda, companya d'Empresarials de la promoció de 1996, ens saluda des de la vora del llac Lemán, a Ginebra. La Beatriu resideix a Suïssa des de l'any passat, on està continuant els seus estudis d'econòmiques.

Dani Blanch

La primera feina a Alemanya

Abans de res, i anticipant-me als mal pensats, dir-vos que aquesta foto no me la vaig fer a Port Aventura. Un cop acabat Econòmiques a la UPF vaig decidir canviar d'aires (i quins aires més freds que vaig triar!) i així el passat mes d'agost, mentre mitja Alemanya invadia Lloret i Mallorca jo marxava cap a l'anomenada "locomotora d'Europa" (atribut certament discutible).

I ja ho veieu, sense ni idea d'alemany,estic treballant a un Institut textil, situat a un típic poblet alemany de les casetes amb teulada punxeguda prop de Stuttgart (la capital de la Mercedes). La veritat és que, tot i que les coses que un deixa a Catalunya (família, amics, la platja, el Barça, la truita de patates...) l'experiència val la pena. Espero no tornar-me "un cap quadrat" (atribut gens discutible) ni augmentar considerablement el volum del meu estomac, si bé en aquest darrer cas tinc la sort (o desgràcia) que no m'agrada la cervesa i en un país en que es consumeix com si fos aigua, és un veritable avantatge.

STUTTGART

Allfootball, periodisme a la xarxa

Ara fa un any, quatre periodistes recentment llicenciats a la Pompeu Fabra vam iniciar un projecte que avui és una magnífica realitat. Es tractava de posar en marxa una revista setmanal sobre futbol internacional a Internet. Avui en dia, una mitjana de més de 500 persones accedeixen diàriament a la nostra web per tal de trobar els seus temes preferits sobre l'esport rei. La web es diu *Allfootball* i la podeu trobar a l'adreça www.allfootball.com.

El primer objectiu era definir el que volíem fer. Desitjàvem in-

formar als milers d'apassionats seguidors de futbol. I volíem arribar a tothom, des del més petit poble de Catalunya fins a la més gran de les ciutats argentines. La millor manera de fer-ho era mitjançant Inter-net.

Ja que arribàvem a tot arreu, el millor era poder fer-nos entendre per tothom. Així que calia fer la revista en un idioma que pogués llegir tota l'audiència espanyola i sudamericana i amb un altre que pogués ser llegida per la resta del món: l'anglès.

Carlos Valderrama
"El Pibe" se va a Miami

Teddy Sheringham
Que triunfe mi colega

Matthias Sammer
Un libero de oro

Frank de Boer
Polivalencia

4
nexe

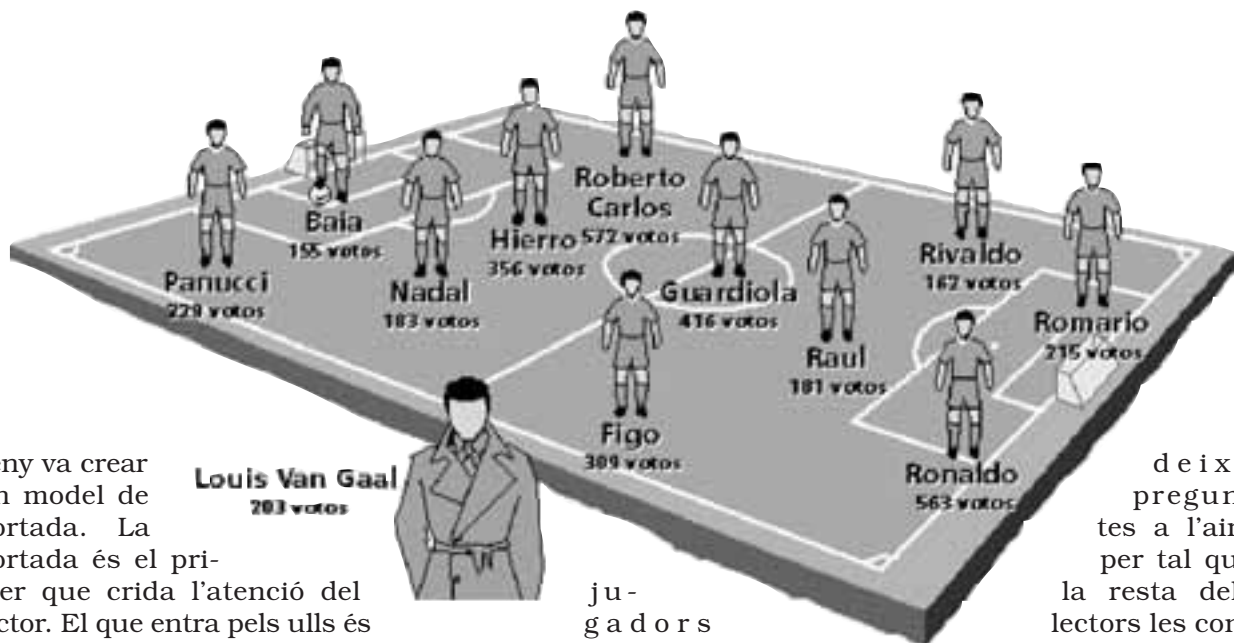

Ja sabíem on i amb quin idioma escriuríem. Ara tocava escollir exactament sobre què ho fariem. Dos dels pares de la revista estem bojots pel futbol, un esport que domina les audiències a la majoria de països. Els altres dos membres de la revista són dos especialistes en Internet i disseny respectivament i no van dubtar en afegir-se als temes sobre els quals versaria la nostra publicació. Però el futbol és un concepte molt ampli, raó per la qual encara volíem concretar més els nostres objectius. Estàvem farts de llegir, escoltar i veure notícies sobre el Barça i el Reial Madrid, polèmiques entre Núñez i Lorenzo Sanz, així que el

què buscàvem era anar una mica més lluny: tractar un aspecte del futbol no tan generalitzat als mitjans de comunicació espanyols i estrangers. Parlar del futbol sense fronteres, del futbol internacional.

Futbol internacional i en anglès mereixia un títol internacional que expliqués perfectament la filosofia de la revista: *Allfootball*. Era perfecte, reunia els conceptes de futbol total i internacional. No calia pensar-ho més.

Decidit el nom, el tema, l'idioma i el lloc on es publicaria la nostra revista, havia arribat el moment de planificar la seva confecció i estructura setmanal. Després de gairebé sis mesos de reunions, proves i decisions la revista va quedar més o menys definida. El nostre expert en dis-

seny va crear un model de portada. La portada és el primer que crida l'atenció del lector. El que entra pels ulls és el més important a Internet. Havia de ser senzill, clar, divertit, sintètic i bo. I ho va aconseguir. Va crear un logo amb el qual ens identificarien, una pilota sobre la qual s'inscriu la paraula *Allfootball*. Al voltant de la pilota havien de distribuir-se setmanalment quatre temes, identificats amb quatre gràfics en els quals es relacionarien els continguts de la revista.

La revista no tracta de donar dades estadístiques, números i més números, com la majoria de webs futbolístiques que es poden trobar a Internet. Volíem, i ho hem aconseguit, parlar amb profunditat sobre jugadors, equips, competicions o entrenadors. D'una manera divertida, explicant anècdotes i dades que interessin als apassionats del futbol. Anar més enllà del que fan la majoria de mitjans espanyols.

També era imprescindible la participació dels lectors. La interacció és bàsica a Internet. Vam decidir crear cinc seccions al voltant de la informació setmanal. Després de moltes idees vam crear la nostra secció estrella. Es tracta de que la gent pugui confeccionar el seu equip ideal entre tots els

jugadors del món. Ara, cada dia rebem una mitjana de 30 votacions dels nostres lectors. També calia assegurar els lectors, així que tot qui ho desitja pot subscriure's i rebre setmanalment un correu on s'informa dels temes que podran llegir a la revista. Avui, són més de 600 subscriptors, els nostres estimats socis, els primers

Volíem parlar amb profunditat sobre jugadors, equips, competicions o entrenadors

en saber que passa a *Allfootball*.

Els aficionats al futbol sempre volen saber més, així que era fonamental convidar-los a preguntar i a respondre les qüestions que ells mateixos proposaven. Tothom qui ho desitja, i cada dia en són més,

deixa preguntes a l'aire per tal que la resta dels lectors les contesti. I com que volem que la nostra audiència estigui informada d'altres servidors que parlen de futbol en el món, posem a la seva disposició un gran llistat de webs on es poden traslladar des de la nostra.

Com que la cosa ha anat bé i ja hem publicat 25 edicions de la nostra revista, era imprescindible no perdre tota la feina feta. D'aquesta manera, hi ha una secció que permet veure tots els números anteriors publicats a *Allfootball* des de juny del 96 fins avui.

És fàcil comprendre que tants continguts comporten molta feina, i més si tenim en compte que aquesta no és la nostra única ocupació. Publicar una revista cada dijous, malgrat inicialment es plantegi com a hobby, implica invertir moltes hores.

A més, el projecte ha crescut moltíssim, i ara l'objectiu és poder arribar a tenir ingressos via publicitat. És difícil guanyar diners a Internet, però qui sap si amb el nostre esforç i amb l'ajuda dels nostres lectors podem arribar a aconseguir-ho.

Francesc García

Serveis d'Informació Juvenil, el camí més curt

Els Centres d'Informació Juvenil municipals a Catalunya apareixen a la dècada dels vuitanta. El seu origen caldria buscar-lo en les experiències engegades a països com Bèlgica o França a finals de la dècada dels seixanta, després dels moviments estudiantils que varen sotragar la societat, i que tingueren l'expressió més clara el maig del 68.

Avui, el servei d'informació juvenil t'assessora i orienta sobre qualsevol tema que et preocupi o interessi, com ara l'ensenyament, cursos i tallers, vivenda, esports, beques, premis i concursos, subvencions i convenis, associacionisme, recursos per a grups, animadors i monitors, informació sobre concerts, festes, seminaris, jornades, teatre, estades, exposicions i activitats diverses a Terrassa i a fora. Al servei d'informació juvenil també hi trobaràs l'anomenada borsa d'anuncis, així com els reculls de premsa i l'hemeroteca especialitzada en temes de joventut. Tota la informació de tot allò que sigui jove.

Als SIJs també pots trobar la "Viatgeteca", apartat on hi trobaràs tota la informació necessària perquè puguis muntar-te unes vacances a mida. Podràs consultar còmodament, tu sol/a o amb els teus amics, els llibres de viatges, mapes, ofertes d'agències i tota la documentació que et puguis imaginar de les ciutats, regions i països de tot el món.

L'OPE (Oficina de les Prestacions de l'Estat) atén tot tipus de consultes o dubtes relacionats amb el Servei Militar i l'Objecció de Consciència: com, quan i què has de fer per allistar-te al servei militar o per declarar-te objector i fer la prestació social substitutòria, quin tipus de pròrrogues pots demanar, etc.

L'Oficina de Serveis a la Joventut del Consell Comarcal, et permet obtenir els dife-

rents carnets, com ara el d'alberguista, d'estudiant internacional, etc. i beneficiarte dels descomptes en les entrades a museus, teatres, cinemes, així com les compres de bitllets d'avió, autobús i tren. També podràs tramitar les sol·licituds de subvenció de la Secretaria General de Joventut i les Notificacions d'Activitats de vacances. Tanmateix disposaràs de material de consulta i informatiu de tots els temes que afecten a la joventut.

Esther Martínez Oviedo

6
nexe

ALGUNES ADRECES DE SIJ

TERRASSA:

BAUMANN SERVEI JOVE
Avda. Jacquard, 1
08222 Terrassa
Telf: 786.11.12

SABADELL:

SIJ: Rambla, 69, "Casal Pere Quart"
Telf: 726.82.27

RUBÍ:

TRANSIT:
Telf. 588.70.77.

CERDANYOLA:

CASAL JOVES ALTIMIRA:
Pg. Pont, s/n
Telf. 580.61.19.

MANRESA:

BLOC. Av. Bases de Manresa, 51.
Telf: 877.13.60

RIPOLLET:

Rambla St. Jordi, 6
Telf. 586.46.52

SANT CUGAT:

CASA DE CULTURA:
Cl. Castellví, s/n
Telf. 589.13.82.

BARCELONA:

SECRETARIA GRAL DE LA JOVENTUT
Cl. Calabria, 147
Telf.483.83.78

DIPUTACIÓ OFICIAL PLA JOVE
Cl. Urgell (De. Relotge)
Telf. 402.22.22.

Juan Carlos Ortega: "Yo todo lo he aprendido trabajando"

Juan Carlos Ortega Moreno empezó a trabajar con Javier Sardá a los 18 años (ahora tiene 28) en el programa *La Bisagra*, de Radio Nacional de España. Desde entonces, aunque interrumpidamente, ha formado parte de su equipo profesional. En la actualidad es uno de los cuatro principales guionistas de *Crónicas Marcianas*, en Tele 5. Todo ello lo consiguió con muchas ganas, mucho trabajo y muy pocos estudios.

Además de trabajar con Sardá y con Jesús Quintero, ha dirigido y protagonizado sus propios programas. El más conocido es *El Cementerio*, que se emitió por primera vez en Radio Gracia en el año 1993 y que meses más tarde consiguió que lo aceptaran en Onda Rambla. El humor negro era lo que caracterizaba el programa, según sus oyentes más fieles.

Con esta entrevista intentamos desmitificar la desesperanzadora imagen del desempleo postuniversitario, para mostrar el aprendizaje en la vida laboral, la más decisiva.

- Juan Carlos, ¿Quién es Concha Vargas?

- Es un personaje que formaba parte del programa *El Cementerio*: una ama de casa que está casada con Diego Doménech, un médico que tiene problemas psicológicos y que cree haber ganado el premio Nobel.

A la mujer le sabe mal que su marido viva en este engaño, pero le sigue la corriente. Éstos fueron los primeros personajes que creé. Luego fueron añadiéndose más: Jean Claude, Teresa, Águeda, etc.

Sus amigos confiesan que su hiperactividad lo convierte en autodidacta

- ¿Cómo se crearon?

Yo intentaba simular la voz de Encarna Sánchez. Nunca lo conseguí, pero me salió la voz de Concha, a partir de la cual creé toda una familia.

- ¿Cómo empezaste a trabajar para Sardá?

A los dieciocho años acabé un curso de radio y no tenía trabajo. Me presenté un día en Radio Nacional y conseguí entrevistarme con él. Le dije: Mire, me gusta su programa y me encantaría trabajar con usted. Me he enterado de que está buscando gente, ¿por qué no me hace una prueba?... Me la hizo y me quedé. Empecé como productor. Dos años más tarde, pasé al equipo de redacción.

- ¿Cómo aprendiste a ser guionista?

Siempre me he fijado en cómo trabaja Jordi Roca que, cuando yo empecé en *La Bisagra* él ya estaba en el equipo.

Por otra parte, me sirvió mucho el haber sido anteriormente un gran oyente de Sardá.

- ¿Ha cambiado *Crónicas Marcianas* sin *La sonrisa del Pelicano*?

No, todo continúa siendo igual.

- Parece que en alguna ocasión en *Crónicas Marcianas* se estuvo a punto de caer en lo que estaba haciendo Pepe Navarro...

Sardá siempre dice, que lo que convierte en morboso un tema no es el tema en sí sino cómo se trate. Está dispuesto a hacer programas con menos audiencia a cambio de que tengan más calidad.

- ¿Qué piensas de la formación universitaria del periodista?

Yo todo lo he aprendido trabajando.

Aurora Antón Morales

Viatjar en tren per Catalunya

Us proposo descobrir llocs i pobles viatjant en tren. La idea és que agafeu una càmera de fotos, una motxilla, bona companyia, i deixeu el cotxe i la impaciència. El tren és, de tots els transports, el més relaxat.

La proposta d'avui ens portarà des de Barcelona fins al santuari de Núria, al Ripollès. Per arribar-hi agafarem el tren a l'estació de Plaça Catalunya, el que surt amb destinació La Tour de Carol i Puigcerdà. Anirem a taquilla i demanarem bitllets cap a Ribes de Fresser, d'anada i tornada, que és més econòmic. Sortirem de Barcelona per un túnel i després el tren s'enfilirà cap al Vallès en direcció al massís del Montseny, deixant-lo a la dreta per arribar a la plana de Vic.

A l'hivern hi ha una boira molt espessa i gebradora que dona al paisatge un aspecte siberià. Des d'aquí el tren puja al costat del riu Ter, seguint un traçat no molt dur però ple de revolts. Podem apreciar que el traçat del tren no ha variat en cent anys, però sí el traçat de la carretera, on s'han fet grans inversions en detriment del ferrocarril.

Ripoll és la propera parada. Des d'aquí podem observar la neu de les muntanyes. En quinze minuts arribem a Ribes de Fresser. El paisatge és pirinenc, ple de boscos.

A la tardor podem gaudir d'un espectacular paisatge ple de colors, des del vermell fins al verd, del groc al marró. L'estació de Ribes de

Fresser de RENFE comparteix l'estació del Cremallera de Núria, l'únic ferrocarril d'aquestes característiques de tot l'Estat.

Aquest tren cremallera ens pujarà cap a la Vall de Núria a 2000 metres d'altitud, superant en 12 quilòmetres els 1000 metres de desnivell. És un tren gestionat pels Ferrocarrils de la Generalitat, els mateixos de la línia d'Avinguda Tibidabo. Pujarem al tren i, si hi ha lloc, seurem al costat dret de la marxa. Poc abans d'arribar a Queralbs es posa en funcionament el sistema cremallera i el pendent que agafa el tren és considerable.

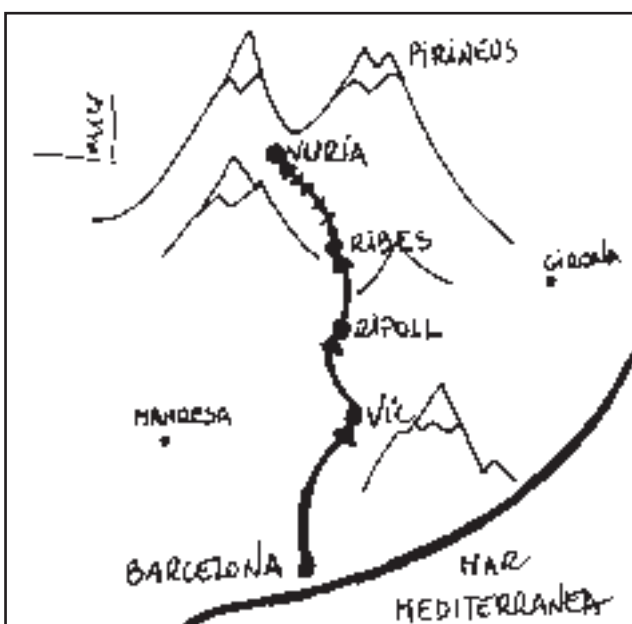
Val la pena que feu una passejada per Queralbs, que és un poble realment encantador. Des de Queralbs a Núria, estigueu atents, gaudiu de la vall, les muntanyes, el riu, la cua de cavall, els penya-segats, el camí de Núria i, finalment, després d'un túnel en revolt, l'entrada a la Vall de Núria.

El tren us donarà la benvinguda amb un xiulet. A l'estiu la verdor i el blau del cel impressiona; a la primavera, el blanc de neu i la gespa enamora; a la tardor, els colors dels boscos són màgics; a l'hivern, les cascades d'aigua gelades i la neu us faran pensar.

Després visiteu el santuari, la verge de Núria, feu una passejada i un bon àpat. Al vespre tornem cap a Barcelona, cansats en el tren i gaudint d'una bona conversa.

Javier Nicolás

8
nexe

P U B L I C I T A T

Busqui i compari

Jo vaig ser una de les agosarades que van apostar per la Pompeu abans que aquesta fos la universitat que coneixem actualment. Recordaré sempre més les paraules del Cap d'Estudis del meu institut: "Espero que ningú hagi posat la Universitat Pompeu Fabra com a primera opció, ja que corre el risc de no tenir plaça si no es crea". Aquest advertiment arribava tard, acabava de donar el full de preinscripció a la universitat, i la meua primera elecció era: Dret a la UPF. A l'estiu del 90, la Pompeu no era res més que un projecte que s'anava fent realitat de mica en mica. La seva seu? Cap taxista et sabia dir on era. El dia de la matrícula tot era un misteri, l'edifici de Balmes tot en obres, ningú no sabia res i la cara de la majoria que ens vàrem matricular dubtant que la setmana següent poguéssim iniciar la nostra vida universitària. Però així va ser. Els inicis sempre són durs i la Fabra no n'era una excepció: horaris partits, classes d'assignatures que no tenien res a veure amb el que havíem fet fins llavors, companys nous no només de dret sinó també d'econòmiques. Ah! i no es pot deixar de banda la biblioteca. Anar a buscar qualsevol llibre era una aventura: primer baixar escales, després girar, pujar escales i baixar-les de nou i accés directe a la biblioteca.

Amb els anys tot va anar canviant: va venir més gent, es crearen nous estudis i vàrem marxar de Balmes cap a França. Noves aventures. Però llavors ja era gat vell a la Universitat, ja m'havia fet als horaris, als costums i les maneres de fer de la Fabra; moltes les trobava il·lògiques, però eren normes.

Quan vaig acabar els estudis de Dret, vaig fer realitat el meu somni d'adolescent: fer la carrera de Ciències Polítiques i de l'Administració. Això era un gran canvi, era començar de nou. La preinscripció a la Universitat de Barcelona es va convertir en una admissió, i de nou acostumar-te a noves maneres de fer i a nova gent. Va ser bastant gratificant trobar gent de la Fabra, la majoria venien de GAP, però si més no havien sofert el mateix, i aquest fet fa que simples desconeguts es converteixin en companys de manera ràpida. Però no tot s'acaba aquí. Una Universitat amb tanta tradició també té els seus inconvenients especialment de caràcter organitzatiu, arrossega uns vicis que són més grans quan vens d'una universitat nova i sense vicis. Però no tot ha estat tant dolent, i sovint em fa pensar amb els anuncis de detergent que utilitzen la comparació per dir que el nou detergent és més bo que qualsevol altre. Però això no sempre és veritat.

M. Dolors Róo García

Any nou, programació nova

De cara a l'any nou que ha començat seria bo que es pogués parlar, també, d'un nou tipus de programació i no d'una graella basada únicament en els programes d'humor. No dubto que els catalans siguem graciosos però, segurament, tenim altres interessos. Buena-fuente, Clapés, Soler, la Lloï, Alfons Arús "invaixen" la nostra pantalla en horaris de *prime time* i no ens queda altre remei que canviar de canal si volem veure alguna cosa més interessant, tot i que la oferta de les altres cadenes no és, tampoc, gaire variada. De totes maneres, si és això el que es programa és perquè al públic li agrada i, ho volgüem o no, qui al final mana és l'audiència.

Raquel Prebosti

Amb Internet

Avui en dia no tenir connexió a Internet i no disposar d'una adreça de correu electrònic és un pecat per a un periodista. El que primer eren els vídeos, els equips musicals i després els telèfons mòbils, és el que ara representa Internet a la nostra societat. Una eina imprescindible, generalitzada i divertida. I encara més per a un periodista. Per estar al dia de les notícies, per comunicar-te amb els teus companys, per contactar amb les teves fonts, per trobar informació i per enviar els teus articles

als mitjans pels quals col·labores.

D'aquí a poc temps, Internet es convertirà plenament en el quart mitjà de comunicació. Per no dir el primer, perquè a la gran xarxa es poden trobar imatges, sons i paraula escrita. Molts mitjans de comunicació ja tenen la versió electrònica i el nombre de publicacions a les que únicament es pot accedir via Internet creix dia a dia. Ja ho sabeu, si sou periodistes i encara no heu entrat a la gran xarxa esteu perdent el temps. I les possibilitats.

Fran García

Pernils de Nadal

Després de dos anys d'espera impacient i de 7000 "peles" puc començar a pensar què faré amb el meu títol d'empresarials. Podria enmarcar-lo per seguir la tradició i tapar, de passada, la taca d'humitat del passadís; és clar que a la iaia li agradarà "fardar" de la seva neta diplomada amb les amigues del bingo; també quedaria "mono" plastificat com a estovalles individuals per esmorzar, o com a pantalla xorigueresca per la làmpara de la saleta,

o per forrar la carpeta dels apunts d'econòmiques, o com a macropost-it per deixar notes a la nevera tipus "t'ha trucat nosequí que aneu a ballar amb un tal bacalao"; o, aprofitant les dates en que ens trobem, podríem construir una cova autofinançada pel Pessebre. Decidit: serà ideal per recollir el greix que regalima del pernil que m'he guanyat treballant sense veure un "duro" (però fabricant currículum) gràcies al gloriós títol que tanta suor m'ha costat.

Anna Colillas i Núria Toledo

Discriminación en la UB

Yo como diplomado en GAP en el año 1996 decidí continuar mis estudios, realizando el segundo ciclo de Ciencias Políticas en la UB. Una vez superada la preinscripción y después de haberme matriculado, percibí que el profesorado de la UB, sobretodo el del Departamento de Derecho Constitucional y Ciencia Política tenía hostilidad a los alumnos procedentes de la UPF. Esta primera percepción fue ratificada cuando entré de representante en el Consejo de Estudios, donde el Jefe de estudios, Pere Vilanova, comentaba posibles medidas para impedir la entrada de los alumnos de la Pompeu en la Licenciatura. Este año estas medidas se han puesto en práctica. Los alumnos de la Pompeu de GAP que se han preinscrito en la UB sólo se les permite matricularse de los créditos de complementos de

formación, sin posibilidad de hacerlo de asignaturas troncales y optativas, lo que no sucedió los anteriores años. Estos complementos constan de una asignatura de tres créditos que se realiza en el segundo cuatrimestre y cuyo contenido es calcado al de Historia de COU. Esta medida pretende disuadir a las personas que pensaban realizar los estudios de políticas en la UB y que hayan finalizado sus estudios de GAP en la UPF. Y parece ser que han conseguido su propósito. Para futuros años, aviso que los estudiantes de GAP que realicen como asignatura de libre elección Historia, en los otros estudios de la UPF, podrán convalidarla y matricularse de más asignaturas. Así ha sucedido con los pocos alumnos de la UPF que se han matriculado en el primer curso del segundo ciclo en la UB.

Andrés Ramón Lull

Buscant pis

No sé si sereu dels que ja heu tingut una primera experiència immobiliària, o encara no us heu estrenat. En qualsevol cas, si us trobeu en el primer grup, estic segura que coincidireu amb bona part de les meves opinions i, si sou del segon grup, faríeu bé d'escoltar els consells de l'experiència.

Aprofitant el baix preu de les hipoteques, em vaig decidir per un pis de compra. Però mai hagués pensat que fos tan difícil! Ha sigut una aventura de gairebé un any, en què he hagut de passejar-me per mitja ciutat, m'he barallat amb venedors i intermediaris, i he estat a punt de perdre la paciència.

El primer pas és tenir molt clar quin és el tipus de pis que es busca: barri, superfície, llum, alçada, estat de conservació, i preu.

Això és bàsic, ja que rebreu tot tipus de

pressions per part dels venedors per tal d'encolomar-vos qualsevol porqueria que, segons ells, és ideal per vosaltres. A partir d'aquí comença la cerca: els diaris del diumenge, revistes especialitzades, visites a immobiliàries, i visites i més visites a possibles pisos candidats.

Si trobeu un pis que us agrada, i encara esteu vius, prepareu-vos per la segona part: les despeses. Hipoteca, taxacions, impostos, notaris, despeses de constitució, alta de llum, aigua, gas, telèfon, mobles, obres... el saldo del vostre compte corrent arribarà als mínims a una velocitat punta.

Però no voldria donar un missatge catastrofista: els beneficis compensen els costos. O no?

Anna García

Dudas

Conforme pasa el tiempo, una duda esencial revolotea: ¿Por qué casi nadie sabe qué es un licenciado en Humanidades? Pero la serie dubitativa se podría alargar hasta el infinito: ¿Por qué el tercer ciclo de Humanidades es el segundo de Periodismo? ¿Por qué son tan siniestras las sesiones del GOAP sobre el mercado laboral para Humanidades? ¿Por qué los posgrados y masters son tan caros? ¿Por qué tiene tan poco glamour la entrega de diplo-

mas en el Palau de la Música? ¿Por qué es tan difícil encontrar un tema sobre el que hablar en este artículo? ¿Por qué hay sólo tres socios de Humanidades en la Associació d'Antics Alumnes? Quedan invitados todos los lectores a incluir más dudas y, por supuesto, a aportar respuestas, ahora que somos jóvenes y tenemos la vida por delante (o quizá está a los lados o detrás o lo mismo ni está).

Francisco José Moya

NOTÍCIES

Primera aportació econòmica de l'associació a la biblioteca de la UPF

12
nexe

L'Associació d'Antics Alumnes UPF ha fet la seva primera aportació econòmica a la Universitat. Aquesta aportació, que representa el deu per cent anual de les quotes dels seus associats, es farà cada any i anirà destinada a contribuir al manteniment i al creixement del fons bibliogràfic de la Biblioteca de la UPF.

Aquest any l'Associació ha donat 150.000 pessetes que es destinaran a l'adquisició de do-

cuments inclosos en la bibliografia recomanada de les assignatures troncales dels estudis impartits a la UPF. Inicialment, el criteri que es seguirà per a l'adquisició dels documents prioritzarà la compra de bibliografia recomanada d'assignatures troncales del darrer trimestre dels darrers cursos dels diferents estudis.

A mida que l'aportació de l'Associació creixi, l'adquisició de documentació a càrrec de l'aportació de l'Associació, tam-

bé inclourà bibliografia recomanada del segon trimestre dels últims cursos, després bibliografia del primer trimestre del mateix curs, i així successivament.

Aquesta primera aportació és una mostra de la voluntat de l'Associació de col·laborar estretament amb la Universitat per retornar a la societat part d'allò que aquesta ens va donar mitjançant la Universitat.

L'Associació via Internet

Recordem que a l'Associació estem elaborant un directori d'adreces de correu electrònic. Això us permetrà estar informats al moment, via Internet, de totes les activitats, cursos i altres esdeveniments que organitza l'Associació. Actualment comptem amb 36 adreces. Si voleu formar part d'aquest directori ens hauríeu d'enviar la vostra adreça d'e-mail, nom i cognoms, indicant-nos a quins estudis pertanyíeu i de quina promoció sou. Per si no ho recordeu, la nostra adreça electrònica és: antics.alumnes@grup.upf.es

Vols visitar l'Aula de Teatre?

Els de l'Aula de Teatre han començat el nou curs. Des del mes de novembre assaiguen cada dissabte, de 10.00 a 14.00h, a l'aula 204 de l'edifici Rambla. Sabieu que els assaigs són oberts a tothom qui els vulgui veure? Si un dissabte estàs avorrit, o tens curiositat per conèixer els nostres actors, vine! Si t'animes, només cal que ho comuniquis a l'administració de l'Associació, al telèfon 542 27 59, la Reyes et confirmarà que aquell dissabte hi ha assaig. No ho dubtis, ells estaran encantats de tenir una mica de públic als assaigs.

Seccions per estudis

Amb la finalitat de millorar, potenciar i incrementar les activitats que l'Associació d'Antics Alumnes realitza, s'han començat a crear una sèrie de seccions separades pels diferents estudis. L'objectiu és crear agrupacions d'associats en funció d'interessos comuns, per potenciar activitats, estudis o recerques que siguin d'interès pels graduats d'aquells estudis, tot i que qualsevol de les activitats estan obertes a la resta d'associats de les diferents carreres.

Els representants d'Econòmiques a la Junta Directiva van mantenir, el passat mes de novembre, una reunió amb la degana dels seus estudis, la Dra. Teresa Garcia-Milà. L'objectiu de la trobada era informar de la voluntat de creació i objectius de la Secció d'Econòmiques i establir uns canals de comunicació entre l'Associació i la facultat. Fruït d'aquesta col.laboració, la Facultat d'Econòmiques amb l'ajut de l'Associació realitzarà un estudi per conèixer i establir un seguiment, tant acadèmic com professional, dels graduats d'Econòmiques.

Els de GAP també es van reunir amb el Director del Departament de Ciència Política i Gestió Pública, el Sr. Ferran Requejo i Coll. A la reunió es va informar de la creació de la secció, i es va acordar que hi hauria un fluxe d'informació sobre les activitats que organitzin tant el Departament com la Secció de GAP.

Els de Relacions Laborals es van reunir el mes d'octubre amb la sotsdirectora dels seus estudis, la Sra. Eva Garrido. Fruït d'aquesta entrevista, associats d'aquests estudis van ser convocats per la Universitat per a participar en una reunió amb la Comissió Evaluadora dels estudis de Relacions Laborals. També es va

acordar que des de la direcció dels estudis es mantindria informada a la secció de l'Evolució del Projecte del Segon Cicle de Relacions Laborals.

Kinós és el nom de la secció d'Audiovisuais. Està a punt de néixer i es planteja com el punt de trobada de tots aquells que volgueu entrar en contacte amb el món de la imatge.

La resta d'estudis estan construint les seves seccions. Així que en tinguem notícies us les farem saber. De totes formes, si vols estar al dia i saber més coses, sempre et pots passar per la seu de l'Associació, al despatx 201 de l'edifici Rambla.

Sopar d'antics alumnes

El passat 14 de novembre es va celebrar un sopar-festa organitzat per l'Associació. Els Antics alumnes de tots els estudis van assistir a la trobada. A l'entrar al restaurant els companys s'anaven retrobant i entre somriures i petons anaven desfilant per seure tots junts per sopar. Entre l'aperitiu i les postres tothom es va anar explicant les novetats que hi havia hagut des de la darrera vegada que es van veure. Abans d'acabar es va fer un brindis amb cava i es van sortejar tres CD's entre tots els que havien fet la reserva del sopar amb un ingrés al banc.

Després del sopar es va anar a la Cibeles. Hi va haver gent que no havia vingut al sopar i que es va afegir més tard a la festa, que continuava a la Sala Cibeles.

Molts companys ens van preguntar per alguns de vosaltres que no vàreu assistir ni al sopar ni a la posterior festa. Ja sabeu... a la propera no hi podeu faltar!!

FÒRUM DE RECERCA DE CIÈNCIA POLÍTICA

Organitza: Departament de Ciència Política i Gestió Pública
Lloc: Sala de Juntes 283. Jaume I
Dies: Dimarts, de 14.00 a 16.00

3 Febrer 1998

Ponent: Ana Rico (UPF)
Àmbit: Polítiques Públiques i Socials
Títol: Descentralización sanitaria, efectividad política y equidad

17 Febrer 1998

Ponent: Ignacio Sánchez Cuenca (UPF)
Àmbit: Metodologia i tècniques d'investigació
Títol: The nature of rational choice explanations

3 Març 1998

Ponent: Petr Lohm
Àmbit 3: Teoria Política
Títol: Scepticisme and liberalism

17 Març 1998

Ponent: David Sancho (UPF)
Àmbit: Polítiques i Gestió Pública
Títol: Polítiques regulatives: diferents perspectives de recerca en el camp de les telecomunicacions

Els actes són oberts a tots els antics alumnes associats. Cal confirmar assistència al 542 27 59.

PROGRAMACIÓ DE CURSOS

Gener-abril de 1998

CURS DE FISCALITAT I IRPF (30 hores)

El curs tindrà lloc els dilluns i dimarts 2,4,9,11,16,18 i 25 de febrer; 2,4,9,11 i 16 de març, i 15, 20 i 22 d'abril de 1998, de 19.30 a 21.30 a l'Edifici França.

Programa: 1. Àmbit d'aplicació. Fet imposable. 2. Règim de determinació de la base imposable. Imputació temporal. Període impositiu. Meritament 3. Tributació individual i conjunta. 4. Rendiments del treball personal. 5. Rendiments del capital immobiliari. 6. Rendiments del capital mobiliari. 7. Rendiments d'activitats empresarials i professionals 8. Incrementos i disminucions patrimonials. 9. Procediment de liquidació. Integració i compensació. 10. Tarifes i deduccions. 11. Gestió de l'impost.

Professor: Sra. Ramona Guitart. Llicenciada en Dret per la Universitat de Barcelona. Professora de la UPF. Especialista en Dret Tributari.

Preu: Soci de l'AAAUPF 14.000 ptes.
No soci: 18.000 ptes.

Període d'inscripció: del 21 al 29 de gener de 1998.

CURS D'INTERNET (10 hores)

El curs tindrà lloc els divendres 6, 13, 20 i 27 de febrer de 1998; de les 19.30h a les 22.00h a l'Edifici Rambles.

Programa: 1. Introducció a Internet. 2. El correu electrònic. 3. Navegació per la xarxa. 4. Transferència de fitxers. 5. Connexió amb un altre ordinador: Telnet 6. Conversa entre varies persones en temps real: mIRC.

Professor: Sr. Constantino Cabrerizo i Asencio. Enginyer de Telecomunicació de l'ETSETB (UPC).

Preu: Soci de l'AAAUPF: 4.500 ptes.
No soci: 6.000 ptes.

Període d'inscripció: del 26 de gener al 4 de febrer 1998.

CURS D'INTRODUCCIÓ A L'EXCEL (20 hores)

El curs tindrà lloc els dissabtes 21 i 28 de febrer i 7, 14 i 21 de març de 1998 a l'Edifici Rambles.

Programa: 1. Fulls de càlcul. 2. Ús de fórmules i funcions. 3. Creació de gràfics i informes. 4. Gestió i anàlisi de dades. Les taules dinàmiques.

Professor: Sr Constantino Cabrerizo i Asencio. Enginyer de Telecomunicació de l'ETSETB (UPC).

Preu: Soci de l'AAAUPF: 8.700 ptes.
No soci: 11.000 ptes.

Període d'inscripció: del 9 al 17 de febrer 1998.

CURS DE GESTIÓ DE NÒMINES I ASSEGURANÇES SOCIALS (20 hores)

El curs tindrà lloc els dijous 29 de gener; 5,12,19 i 26 de febrer i 5, 12 i 19 de març de 1998; de 19:30 a 22.00 a l'Edifici França.

Coneixements previs: El curs vol incidir en la gestió administrativa laboral amb un enfoc eminentment pràctic. També hi haurà, a la darrera sessió, una pràctica d'elaboració de documents laborals amb un programa informàtic.

Programa: 1. Introducció. 2. Contracte de treball. Tipus. 3. El salari. Conceptes salarials i altres. Base de cotització. Convenis col·lectius, categoria i salari. Diferències de conveni. I.R.P.F. 4. Accidents de treball i malaltia professional, incapacitat temporal derivades de contingències comunes i maternitat. 5. Suspensió del contracte. Vaga. Reducció de la jornada. 6. Extinció del contracte: quintances. 7. Cotització a la Seguretat Social. Confecció models TC1, TC2, TC2/1 tenint en compte incidències i bonificacions. 8. Confecció models 110, 111 i 190. 9. Aplicació pràctica en suport informàtic.

Professor: Sr. José Luis Cuesta Sanfiz. Graduat Social per la Universitat de Barcelona i Màster en Relacions Laborals per la UPC. Tècnic del Departament de Personal de Font Vella.

Preu: Soci de l'AAAUPF: 9.500 ptes.
No soci: 12.000 ptes.

Període d'inscripció: del 19 al 26 de gener 1998.

CURS DE COMPTABILITAT PRIVADA I INICIACIÓ A LA COMPTABILITAT PÚBLICA (36 hores)

El curs tindrà lloc els dissabtes 7 i 14 de febrer; 7, 14, 21 i 28 de març i 18 i 25 d'abril de 1998 a l'Edifici Rambla. L'horari serà de 10.00 a 14.00h

Coneixements previs: El curs és eminentment pràctic i vol incidir en la pràctica de la gestió comptable de les empreses i iniciar a l'alumne en la comptabilitat pública.

Programa:

Comptabilitat privada: PGC. Cicle Comptable. Existències. IVA. Sous i Salaris. Amortitzacions. Negociació d'efectes. Provisions. Periodificacions. Leasing i Repartiment de Beneficis.

Comptabilitat pública: El grup 0 del PGC de 1973.

Professors: Sr. Xoan C. Cuesta Sanfiz. Llicenciat en Ciències polítiques per la UB i Diplomant en Gestió Pública per la UPF. Director Administratiu d'un col·legi i professor de Comptabilitat a una escola Universitària de Turisme.

Sr. Francesc Roldán Burgos. Professor de la UPF i interventor a un Ens Local.

Preu: Socis de l'AAAUPF 13.000 ptes.
No soci: 17.500 ptes.

Període d'inscripció: del 26 de gener al 4 de febrer de 1998.

ATENCIÓ:

Tots els cursos organitzats per l'AAAUPF són eminentment pràctics. Cada alumne disposarà d'un ordinador. Es lliurarà un diploma a tots els alumnes i material de suport. Les places són limitades. L'Associació es reserva el dret d'ajornar o cancel·lar un curs si no s'assoleix el nombre mínim d'assistents.

Deja vu

L'altre dia, mentre esperava l'autobús, preguntant-me si el conductor del qual estava a punt de descobrir (i probablement maleir) la cara, li havia agafat un atac d'amnèsia i s'havia oblidat de la parada on ja quasi m'havia instal·lat i començat a convidar a amics i familiars, vaig adonar-me d'una cosa que, dita a la babalà, pot semblar una ximpleria. Deixeu-m'ho demostrar. La rutina és necessària. Tenia raó o no? Oi que ara mateix, després d'haver rigut una estoneta i pensat "aquest Murphy, cada dia més com una cabra", esteu a punt d'arxivar verticalment aquest exemplar del Nexe a l'apartat "D" de deixalles? Lamentable error! No, no estic apel·lant al vostre esperit ecologista per a que recicleu. Tot el que vull intentar-vos explicar, si em deixeu, és que si no fos per la rutina, les nostres vides serien completament caòtiques.

Imagineu per un moment que cada cop que mengéssim en un restaurant haguéssim de pensar en una cosa tan simple com agafar la forquilla i el ganivet, o en com aconseguir el plat que el nostre veí de la taula del costat s'està endrapant amb tanta afició. No hi hauria Déu qui mengés. Tot això no passa perquè:

1) De petits ens han ensenyat (inculcat amb certa pressió psicològica i/o física) que la forquilla serveix per a punxar i s'agafa amb l'esquerra, i que el ganivet serveix per a tallar (no pas per a fer operacions quirúrgiques al germanet) i s'agafa amb la dreta. I ara, després de repetir-ho més d'un milió de vegades, som capaços de fer-ho

amb els ulls tancats i mentre desenvolupem la fórmula de la relativitat.

2) Tots sabem que per a aconseguir un plat que estigui inclòs en un menú qualsevol, i ens trobem en el restaurant que ens trobem, només cal cridar (amb certa educació però alhora amb veu ferma i amb un gest característic que, fet al carrer, resulta que deté taxis) al cambrer.

Si això encara us sembla una bajanada, penseu per un moment que passaria si cada cop que conduíssim haguéssim de pensar en els mecànics "embragar, desembragar". El cervell humà és limitat (alguns més que altres, estimats, no us capfiqueu) i si al pensament anterior li sumem rumiar en si el llum vermell era endavant o para que te la fots, tenim com a resultat una ciutat totalment intransitable.

Amb això no vull dir que la nostra existència està irremeiablement destinada a ser monòtona, que ningú no s'espanti ni s'estiri dels cabells, que la perruqueria està molt cara. El que vull remarcar és el caràcter auxiliar de la rutina. Mentre duem a terme accions rutinàries, com pentinar-nos, podem pensar en què farem per dinar, i mentre fem el dinar, podem pensar en quina pel·lícula podem veure, i mentre la pel·lícula s'està rebobinant podem parlar per telèfon amb la iaia, i mentre parlem amb la iaia podem córrer cap a la cuina per a remenar el rostit que s'està cremant perquè, ai de nosaltres, només som uns simples humans i no podem fer-ho tot alhora...

MURPHY

15
nexe

BUTLLETA D'INSCRIPCIÓ

Nom i cognoms: D.N.I. Telèfon:
 Domicili Població: Codi postal:
 Estudis: Promoció (any de graduació):
 Activitat professional:
 Adreça professional: Telèfon:
 E-mail:

Autoritzo la incorporació de les meves dades en el directori d'associats per a la seva consulta: Sí No

Sol·licito la meua incorporació a l'Associació d'Antics Alumnes de la Universitat Pompeu Fabra

Barcelona,

de/d'

de 199

Signatura

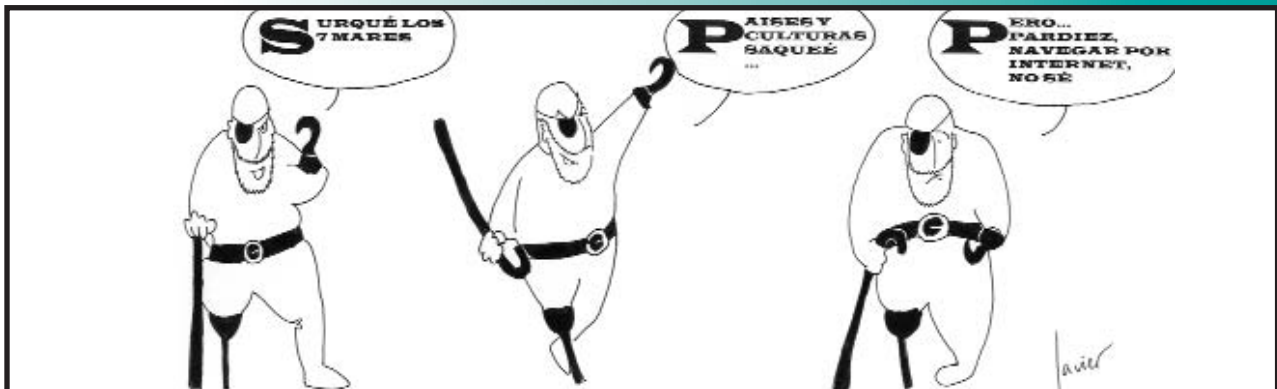
Cal acompanyar aquesta butlleta amb dues fotografies mida carnet.

Adreceu la butlleta a l'Associació d'Antics Alumnes de la Universitat Pompeu Fabra

El matrimoni

Navegar por Internet

Javier Nicolás

ASSOCIACIÓ D'ANTICS ALUMNES DE LA UNIVERSITAT POMPEU FABRA

Edifici Rambla
 Rambla 30-32
 08002 Barcelona
 despàtx 201
 Telèfon: (93) 542 27 59
 Fax: (93) 542 25 32
 E-mail: antics.alumnes@grup.upf.es

DADES BANCÀRIES

Titular del Compte:

Entitat:

Identificació del compte:

Entitat	Oficina	DC	Núm Compte /llibreta

Autoritzo a l'Associació d'Antics Alumnes de la Universitat Pompeu Fabra al cobrament de la quota a través del compte/llibreta esmentat.

Signatura

Els antics alumnes que s'associïn dins els dos anys següents a la seva graduació abonaran la quantitat de 3000 pts. anuals durant tot aquest període (que correspon a un descompte del 50% sobre la quota normal).